

[Industriministeren]

Jeg er derimod enig med fru Lissa Mathiasen i, at der har været mange udtalelser. Der har været meget ståhej, ikke så meget om lovforslaget om betalingskort, mere om et enkelt kortsystem, nemlig Dankortet. Det er helt klart, at de regler, folketingets flertal måtte blive enig om, vil udgøre retstilstanden på dette punkt. Det kan der ikke være nogen tvivl om, men fru Lissa Mathiasen bad mig udtrykkelig om at fremsige denne, undskyld jeg siger det, selvfølgelig. Det, folketingets flertal bestemmer, er retstilstanden, og jeg har tillid til fornuften hos flertallet af erhvervsudvalgets medlemmer – jeg kan næsten sige hos alle erhvervsudvalgets medlemmer.

Endelig kom fru Aase Olesen med en principiel bemærkning, som det forekommer mig at det er vigtigt at vi allerede nu får lagt noget luft til. Det var dette med, at fru Aase Olesen ikke var enig med mig i, at vi skulle undgå en detaljeret lovgivning.

Vi har jo en række generelle love på dette felt. Vi har markedsføringsloven, vi har registerloven, vi har loven om tilsyn med banker og sparekasser, vi har kreditkøbsloven. Hver gang vi laver særregler, f.eks. ved en lovgivning som denne, svækker det den generelle lovgivning, som har det overordnede ansvar for retstilstanden på det pågældende område. Derfor vil jeg advare erhvervsudvalget mod at indføre en hel del særregler i dette forslag til lov om betalingskort m.v., som skal findes i de overordnede love. Hvis man ikke er tilfreds med f.eks. registertilsynet, ja, så må man ændre registerloven, ellers bliver det uoverskueligt for befolkningen at finde ud af.

Jeg skal med disse bemærkninger endnu en gang takke for modtagelsen af dette lovforslag, og så skal jeg tilsige industriministeriets og min medvirken til, at vi får et fornuftigt udvalgsarbejde.

Lissa Mathiasen (S):

Nu gik jeg her i første runde ikke i dybden med de ting, som jeg mener mangler i industriministerens udspil. Det gjorde jeg den 9. december 1983, og derfor tillod jeg mig bare at sige, at jeg ville gøre det kort denne gang. For at der ikke skal herske tvivl om, hvad det er for områder vedrørende frivilligheden og de andre områder, vi mener mangler, skal jeg da gerne kort skitsere dem.

I øvrigt mener jeg, at det er noget, vi bør gå væsentligt dybere ned i under udvalgsarbejdet og dér bruge tiden til at diskutere det nærmere.

For det første mener jeg med hensyn til frivilligheden, at det er meget væsentligt at få præciseret, at et betalingskort kun må udleveres efter anmodning, at man frit kan vælge, hvilket betalingsmiddel man ønsker at gøre brug af, samt at forretninger selvfølgelig skal være forpligtet til at modtage, uanset hvilken form for betaling man kommer med. Det vil altså sige, at enhver skal sikres muligheden for at sige nej tak til at få et sådant kort. Det vil altså sige, at enhver, der eventuelt måtte have et kort, skal have mulighed for at træde ud af systemet, uden at det på nogen måde udløser økonomiske eller andre former for sanktioner mod den pågældende, ligesom jeg synes, det er et meget væsentligt led i frivilligheden, at der ikke på nogen måde må knyttes særlige fortrinsrettigheder eller fordele til et sådant kort. Det er nogle af de ting, vi lægger i begrebet frivillighed.

Det næste er spørgsmålet om overskuelighed. Dér sagde jeg netop ved førstebehandling i december, at bortset fra spørgsmålet om kontoudstederens oplysningspligt mener jeg, at ministeren er kommet med et ganske udmærket udspil. Til gengæld mener jeg, at der er andre områder vedrørende overskueligheden, hvor ministeren ikke helt har levet op til den samme grundighed.

For det første: såvel nuværende som kommende kort bør ikke kun være underkastet anmeldelsespligt, men skal direkte godkendes, inden de tages i brug, naturligvis med en rimelig overgangsordning for eksisterende kort og sådan noget. Det er alt sammen noget, vi bør kigge på.

Det andet er spørgsmålet om tilsynet. Udspillet fra ministeren med flere tilsyn synes jeg lægger op til en ganske uoverskuelig situation for forbrugerne, som kun kan føre til en lang række tvivlsspørgsmål med hensyn til, hvor kortholderens forhold egentlig er reguleret, og som i øvrigt kun kan give uens afgørelser. Vi er af den opfattelse, at tilsynet med kortvirksomheden bør udføres af én og samme myndighed, ligesom vi mener, at brugernes ret og ansvar bør præciseres meget klarere.

Så er der spørgsmålet om beskyttelsen af forbrugerne mod misbrug. Jeg må indrømme,